

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת. ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף יא.

עבד ש"נמצא גנב או קוביוסטוס¹ - הגיעו", האם הוי מקח טעות או לא? [תוד"ה הנהו].

קודם שנתן הלוקח מעות	קבל המוכר המעות	
אין זה מקח טעות כיון שיש קול בדבר		לפירש"י
הוי מקח טעות, רק שאין לחוש שאינו מצוי בגלל שיש קול		לרבינו תם
הוי מקח טעות - ואומר לו הרי שלך לפניך	מדלא בדק - סבר וקיבל ואינו מקח טעות	לרבינו אליהו בשיטת רש"י

מה נפ"מ בין הטעמים דלהלן בביאור מדוע מדרבנן אין ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה?

לעולא, שמא תשקה	כשקיבל עליו המומין	כשמסר ²	הלך ³ (תוס': כשמסר והלך ⁴)
לא אוכלת	לא אוכלת	אוכלת	אוכלת
לטעם דסימפון	אוכלת	לרש"י: לא אוכלת לתוס': אוכלת ⁵	לא אוכלת

לבית שמאי שאשה מתקדשת בדינר, מה הדין באופנים דלהלן?

לר' זירא דמקפדת על עצמה	בפשטה ידה וקיבלה	בקידשה בלילה או בשלוחה
מקודשת	אינה מקודשת	אינה מקודשת
לרב יוסף ⁶ , לר"ל ⁷ , לרבא ⁸	אינה מקודשת ⁹	

¹ רש"י פירש דהיינו גונב נפשות, ורבינו חננאל (מובא בתוד"ה קוביוסטוס) פירש שהוא משחק בקוביא.

² פ"י, מסר האב את בתו לשלוחי הבעל לקחת אותה לביתו, ועדיין לא כנסה.

³ וגם אם הלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל אין לחוש לשמא תשקה, כיון שאין אחיה ואחיותיה עמה.

⁴ תוס' (בד"ה קבל) חולקים על רש"י שפירש שהם ב' דברים נפרדים, והם מפרשים שהכל הוא דבר אחד, שמסר את בתו לשלוחי הבעל והלך גם האב עמם, ובכה"ג יש לחוש לסימפון, דכיון שהלך האב עמם לא בודקים אותה עדיין ויש לחוש לסימפון.

⁵ והביאו תוס' (בד"כ קבל), שכן מפורש בכתובות (דף כח:) ש"מסירתה לכל אף לתרומה" - והיינו שהבעל בודק אותה ע"י שלוחיו ולכן אין לחוש יותר לסימפון, ולכן הם מפרשים שלא מיירי במסר לחודיה אלא במסר והלך וכנ"ל.

⁶ ס"ל דטעמא דב"ש משום ד"כל כסף האמור בתורה כסף צורי" - וכיון שאין פרוטה של נחושת בכסף צורי, לכן העמידו על המטבע של דינר. [ולמסקנא רק כסף הקצוב בתורה - דהיינו שכתוב בתורה מנינו כמו חמשים כסף של אונס וכו', אז הוי בכסף צורי, אבל אם אינו קצוב בתורה, מיירי נמי בכסף מדינה].

⁷ לקמן (בסוף עמוד ב') טעמם של ב"ש דילפינן מקנין של אמה עבריה, וקנין של אמה עבריה צריך לפחות ב' פרוטות כיון שכתוב בה "והפדה" - דהיינו שמגרעת מכסף מקנתה מה שכבר עבדה ונותנת בפדיונה, ואם כל קנינה היה בפרוטה לא היה ממה לגרע, אלא על כרחך שהוא ביותר מפרוטה, ובקידושי אשה כיון שיצא מדין פרוטה - וחזינן דבעינן מידי דאית ביה חשיבות - אוקמיה ב"ש בדינר.

⁸ לקמן (דף יב.) תקנו חכמים שלא יהיו בנות ישראל כהפקר לקנות אותם בדבר מועט, ולכך תיקנו שלא יחולו הקידושין בפחות מדינר, והפקיעו קידושי כסף כל זמן שאינם בשווי דינר.

⁹ דלכל האמוראים הנ"ל אין חילוק בין סברה וקיבלה ללא, דרבנן הפקיעו קידושי כסף כל זמן שאינם בשווי דינר.